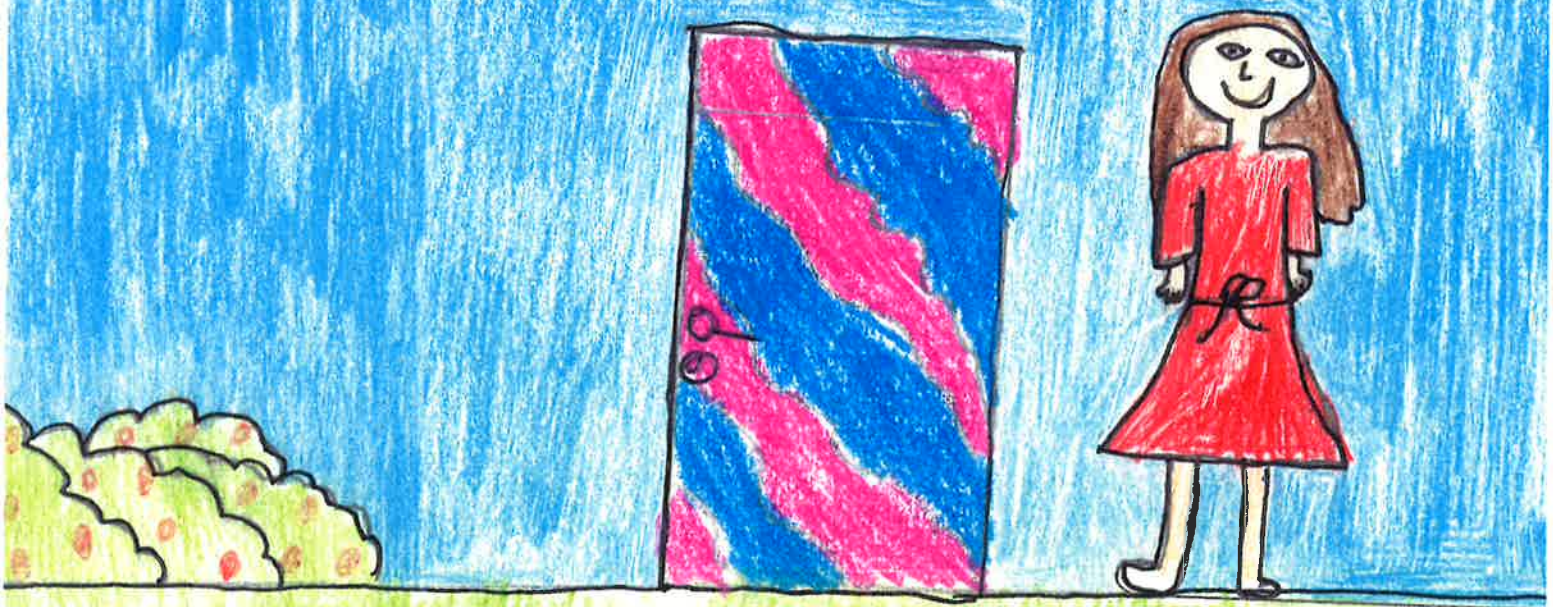

DEN MAGISKE DØRA!

Forfatter: Helle Østby

Illustrert av: Helle Østby

Hei!

Hei! Jeg heter Vanessa og er 9 år og blir 10 år 1. desember.

Jeg går på Sør dalen skole.

Jeg har en venn som heter Veronika. Jeg har lyst hår og går ofte i kjole. Jeg er redd for herr Olsen han er en lærer på skolen.

Jeg er redd han fordi jeg har hørt at han har sparket mange elever. Men det er en ting som er litt rart i skogen i skolegården.

Der står det bare ei dør. Den er blå og rosa og når jeg nærmer meg den så hører jeg noen rare bankelyder.

Jeg elsker og danse, spille håndball, synge og spille piano. Mammaen min heter Mira og faren min heter Jo. Jeg har en storesøster hun er 16 år, hun er så irriterende.

Kapittel 2 - Brevet

Det ringte ut til friminutt. Jeg og Veronika lekte i skogen. Plutselig måtte Veronika på do, og da så jeg et brev. Det lå ved siden av døra. Jeg åpnet brevet der sto det:

Hei!

Lia.20.november .2017

Jeg trenger hjelp! En dag gikk jeg inn i denne døra for å finne ut hva det var bak denne døra. Jeg gikk innover og snublet. Da merket jeg at jeg var i en helt annen verden. Jeg trenger hjelp til å få meg ut av knipa det er noen som holder øye med meg.

Håper du kan hjelpe meg.

Hilsen Emma.

Kapittel 3 - Nøklene

Jeg må finne nøklene og hjelpe Emma. Jeg vet hvem som har nøklene det er herr Olsen. Jeg vet det fordi jeg har sett han åpna døra før.

Jeg tror han har nøklene fordi det er en liten bod der inne. Men hvordan skal jeg få tak i nøklene?

Der er herr Olsen jeg må gjemme meg. Jeg gjemmer meg under et bord. Herr Olsen har noen nøkler på seg. Tenk om det er de nøklene som er til den døra i skogen.

Da legger herr Olsen nøklene på bordet. Jeg prøver å ta dem men rett før jeg skal til å ta de strekker han ut armen og tar de selv.

Han går jeg følger etter herr Olsen. Han går ut i skolegården og går mot døra.

Han åpner døra og kommer ut med en spade. Han glemmer nøklene! Jeg tar de og løper mot døra. Jeg er glad. Det kribler i magen og kiler i føttene nå er det bare å redde henne. Sakte vrir jeg om nøklene.....

SØRDALEN - SKOLE

Kapittel 4 - En annen verden

Døra gikk sakte opp. Jeg gikk inn. Alt var annerledes. Sola skinte sterkt mot meg. Trærne er like grønne som gresset. Fuglene sang høyt.

Jeg gikk sakte innover. Det luktet godt. Det luktet jordbær. Himmelen er blå og sola er gul. Vannet skinte som gull.

Når jeg snakker lager det et høyt ekko. Det hørtes ut som om det var noen bak meg, og jeg snudde meg fort rundt.

Det var ingen der.

Jeg ser et epletre. Jeg prøver å hoppe og ta et eple, men det var så høyt opp.

Til slutt klarte jeg det. Jeg tok en bit, det smakte surt. Det smakte sitron. Jeg kastet det vekk.

Jeg høre hele tiden noen lyder bak meg, men det er ingen her.....

Kapittel 5 - En annerledes venn

Men plutselig dukket det opp ei jente. Hun hadde lyst hår og lilla kjole. Hun hadde en rød veske på skulderen. Så sa hun forsiktig:

- Hva heter du? Jeg heter Emma.
- Jeg heter Vanessa, og Emma var det du som skrev det brevet?
- Ja, det var meg sa Emma forsiktig.
- Kan du hjelpe meg med å få meg ut av knipa det er en skummel mann som holder øye med meg, spurte Emma litt spent.
- Jeg skal prøve sa jeg litt nervøst. Jeg tenkte lenge, men Emma brøt stillheten og spurte: hva tenker du på?
- Jeg tenker på venninnen min. Hun ligner sånn på deg.
- Men jeg tror ikke vi får oss ut, for døra lukket seg da jeg gikk inn, sa jeg redd.

Kapittel 6 - Mittoppdrag

Aha, nå fant jeg på hva vi kan gjøre. Vi må finne den mannen og lure han til å tro at du er noen andre.

Dette trenger vi for å finne og lure mannen:

- tau
- spade
- stein

Jeg tror det er alt vi trenger for å få oss ut. Men nå er det på tide at jeg drar min vei. Jeg må finne tingene vi trenger. Jeg springer mot døra og roper HADE!!

Kapittel 7 - Tilbake på skolen

Det første jeg trenger er et tau, og det er sikkert i vaktmesterbua ved siden av personalrommet. Jeg springer inn og går opp trappene til vaktmesterbua.

Det er låst. Plutselig hører jeg en lyd bak meg, det var herr Olsen.

Han så på meg og gikk. KNIRK! Det var noe som falt på bakken, og det var nøkler. Håper bare at det var de riktige nøklene. Yes!!!

Det var de riktige nøklene. Jeg åpnet døra og tok nøklene i lomma.

Der der var det et tau. Det neste jeg trenger er en spade.

Jeg så gjennom alle hyller, og der var det en spade. Jeg trenger en tralle for å ha alle tingene på.

Heldigvis var det en tralle her. Jeg la alt på tralla, og gikk ut av vaktmesterbua og låste. Men hva skal jeg gjøre med nøklene. Jeg kan gi dem til Veronika også kan hun gi dem til herr Olsen får hun er ikke redd ham.

Jeg sprang mot klasserommet der hun er, og jeg kastet nøklene til henne og fortalte planen. Hun sa ok.

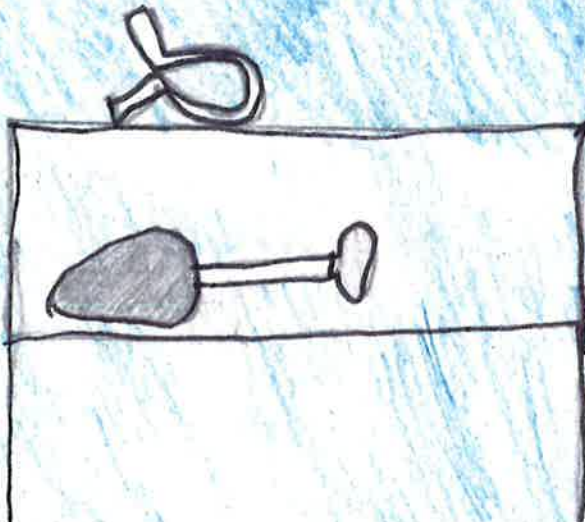
Da er det bare en ting igjen, og det er en stor stein.

Jeg sprang til heisen og trykket på knappen. Jeg kan jo ikke ha med tralla ned trappa. Når heisen var nede gikk jeg ut. Jeg fortet meg ut hovedinngangen. Der er det en stein men den er alt for stor til at jeg kan løfte den.

Men jeg kan jo knytte tau rundt steinen og dra den opp. Jeg knytta tauet og dro så mye jeg kunne. Endelig fikk jeg den på tralla, så nå har jeg alt.

Jeg løp mot skogen og gikk mot døra.

Når jeg var fram åpnet jeg døren og gikk inn.

Kapittel 8 - Sannhetens øyeblikk

Jeg løp inn den magiske døra. Der møtte jeg Emma.

Nå vet jeg hva vi skal gjøre sa jeg til Emma. Jeg fortalte planen til Emma. Det første vi skal gjøre er og grave et stort hull som han kan dette ned i. Når han har gjør det hopper jeg nedi og binder han fast med tauet. Etterpå skal jeg spørre han hvorfor han holder øye med deg. Men hvis han ikke detter i hullet legger vi en stein lenger bort.

Forstår du Emma? Ja, sa Emma fort. Jeg kjappet meg med og grave et stort hull. Emma skjøv den store steinen litt lenger bort.

Dørhåndtaket gikk opp jeg og Emma kjappet oss bak et tre.

Døra gikk opp og han dyttet døra tilbake. PANG.

Han gikk sakte innover. PANG.

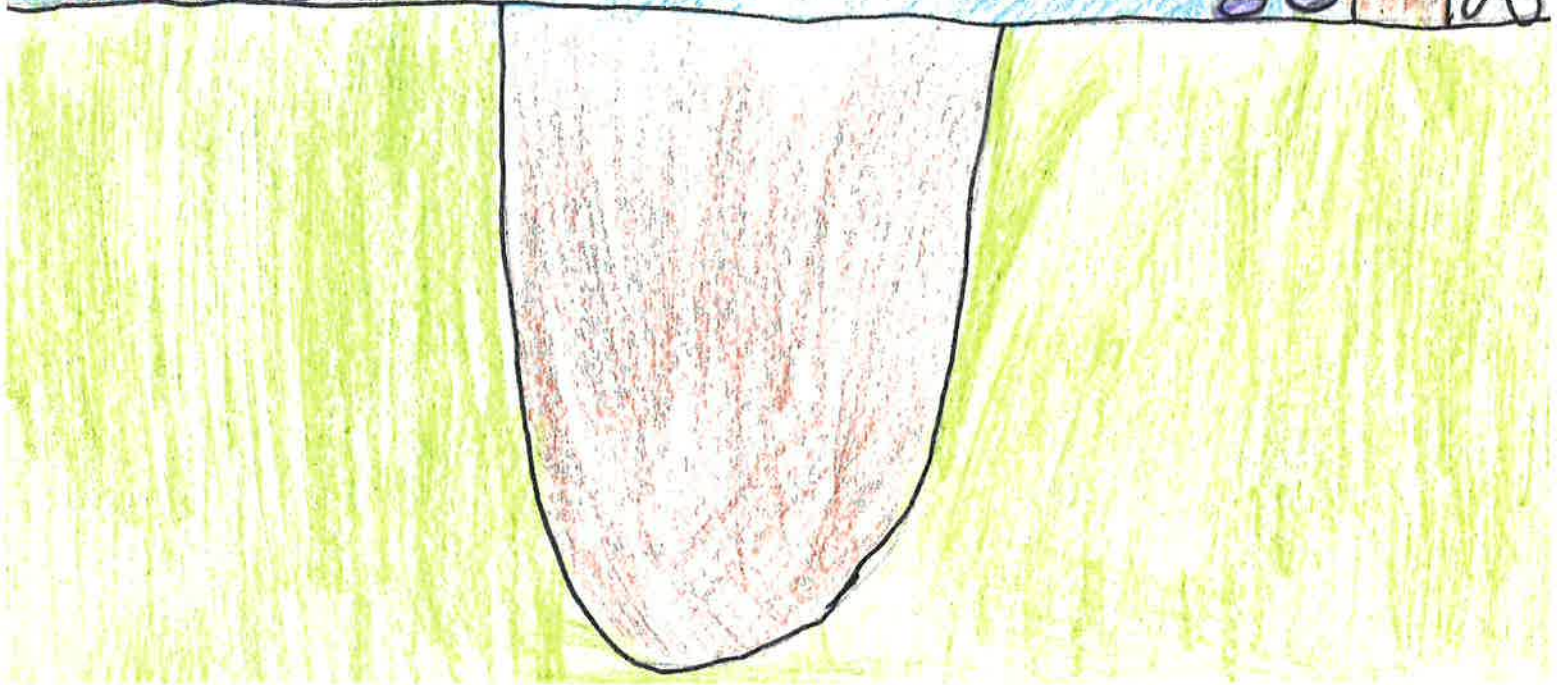
Han datt ned i hullet. Yes! Jeg hoppet ned i hullet og snurret han inn i tauet.

Jeg så han inn i øynene han minnet meg om noen.

Han minnet meg om herr Olsen.

Kan du slutte og holde øye med Emma?

OK, men bare hvis du slipper meg fri. Greit sa jeg og surret han ut av tauet og knyttet tauet rundt meg. Emma dro meg opp og når jeg var oppe knyttet jeg av tauet og kasta den ene enden ned til herr Olsen. Han knyttet det rundt seg og når han hadde gjort det dro jeg og Emma han opp. Da roper jeg hadet til Emma og gikk ut døra.

Kapittel 9 - Til noen andre åpner døra igjen

Dagen etter satt jeg i timen og tenkte på hva som hadde hendt. Jeg fikk ikke med meg noe av det læreren sa. Da det ringte ut sprang jeg ut. Jeg sprang på gresset ved siden av veien. Når jeg kom til gresset. Var det to biler som hadde krasjet. I en av bilene satt herr Olsen han hadde slått seg i hode tror jeg. Jeg løp til herr Olsen og sa til ham at jeg skulle hente helsesøster. Mens helsesøster undersøkte ham kom en kranbil og henta bilene. Helsesøsteren sa at han kommer til og bli bra. Herr Olsen tok opp nøklene sine og så igjennom alle nøklene sine det så ut som han lette etter noe.

Hva leter du etter? spurte jeg forsiktig. Han så meg inn i øynene, og det så ut som han skjønnte at det var meg som hadde fanget ham i går. Plutselig spurte han om jeg hadde nøkkelen. Ja, sa jeg forsiktig og ga nøklene til ham. Vanessa, sånn må du aldri gjøre igjen ok?, sa han strengt. Ja sa jeg fort. RINNNG!!!!

Det ringte inn jeg løp inn og satte meg i klasserommet. Plutselig kom Veronika til meg og spurte om jeg ville være med på kino. Ja sa jeg fort.

Når timen var over løp jeg og Veronika til bussholdeplassen fordi vi skulle ta buss til kinoen. Når bussen kom satte vi oss på første rad. Når vi var framme hoppet vi ut av bussen og gikk til kinoen. Når vi var framme satte vi oss i kinosalen.

Dette var verdens beste dag.

SLUTT!

